Dosarul nr.2-13366/24
2-24112816-12-2-07102024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 ianuarie 2025 mun.Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru – Andrei Ojoga, examinând *în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă*, cererea de chemare în judecată depusă de OCN Victoria Credit SRL împotriva lui Igor Pahomea privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces

La 07 octombrie 2024, OCN Victoria Credit SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Pahomea privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În susținerea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, între OCN Victoria Credit SRL și Igor Pahomea a fost încheiat la data de 19 martie 2024 un contract linie de împrumut facilitate overdraft cu nr.*****. Ca urmare a asumării angajamentului OCN Victoria Credit SRL s-a obligat să acorde debitorului, un credit nebancar în mărime de 6 000 lei, iar debitorul s-a obligat să ramburseze creditul în 30 zile, din data semnării cererii.

Pahomea Igor nu și-a onorat obligațiile asumate, astfel a încălcat condițiile contractului linie de împrumut facilitate overdraft nr.***** din 19 martie 2024.

Potrivit clauzei stabilite la pct.3.2 al contractului menționat, data de rambursare a creditului a fost la 18 aprilie 2024, iar în cazul încălcării obligațiilor contractuale, creditorul conform pct.3.5 și pct.3.6 și-a rezervat dreptul de a calcula dobînda, comision de administrare și penalitate.

OCN Victoria Credit SRL a calculat în baza Legii privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12 iulie 2013, penalitatea de întârziere în sumă de 360 lei (10 000 lei x 0,04% = 4 lei/zi x 90 zile) și dobânda în sumă de 737,65 lei.

Creditorul pentru a soluționa amiabil litigiul, a somat debitorul, solicitând achitarea către OCN Victoria Credit SRL a datoriei existente în termen de 10 zile calendaristice, însă încercările creditorului au rămas fără careva răspuns.

Creditorul, în temeiul prevederilor stabilite la art.1242 alin.(1), art.776, art.774 alin.(1), art.775 alin.(1), art.858 alin.(2), art.901 alin.(5) Cod civil, art.276^2, art.276^4 Cod de procedură civilă, solicită încasarea datoriei în sumă de 7 097,65 lei și a taxei de stat în sumă de 333,87 lei.

Partea pârâtă nu a prezentat instanței referință pe marginea litigiului respectiv.

Acțiunea a fost acceptată în procedura scrisă (*f.d.17-17 verso*), care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art.276^2 Cod de procedură civilă.

Partea reclamantă și partea pârâtă a fost notificată despre examinarea cauzei în procedura scrisă (*f.d.18-19)*. Astfel, corespondența expediată la adresa părții pârâte a fost recepționată contrasemnătură la 13 noiembrie 2024 *(f.d.20).*

Aprecierea instanței

Examinând unipersonal cauza în procedură scrisă, cercetând materialele cauzei, în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța consideră acțiunea întemeiată în parte și pasibilă de a fi admisă parțial din următoarele considerente.

În susținerea soluției de admitere parțială a acțiunii, judecătorul reține că, potrivit articolului 117 alin.(1) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Potrivit articolului 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Conform articolului 121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Potrivit articolului 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, *hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

Potrivit art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Obiectul raportului juridic litigios îl formează nerespectarea de către Pahomea Igor a clauzelor contractuale.

Conform prevederilor art.312 Cod civil, consimțământul este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic și este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.

Potrivit art.992 Cod civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În conformitate cu art.316 alin.(1) Cod civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică.

Potrivit art.858 alin.(1) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar alin.(2) stabilește că, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Reglementări similare fiind prescrise și în dispozițiile art.774, 775, 776 Cod civil, stipulând că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, iar debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Respectiv, din materialele cauzei se constată că, la 19 martie 2024, Igor Pahomea a depus cerere privind acordarea împrumutului în sumă de 6 000 lei, pe un termen de 30 zile (f.d.7).

Între OCN Victoria Credit SRL și Igor Pahomea la 19 martie 2024 a fost încheiat contractul linie de împrumut facilitate overdraft cu nr.***** *(f.d.6-6 verso).*

*Astfel, potrivit ordinului de plată nr.49 din 19 martie 2024, OCN Victoria Credit SRL a transferat în contul lui Pahomea Igor suma de 6 000 lei, în temeiul contractului linie de împrumut facilitate overdraft cu nr.***** (f.d. 8).*

Totodată, potrivit actului de verificare conform *contractului linie de împrumut nr.***** din 19 martie 2024, creditorul a calculat pe numele debitorului datoria în sumă de 6 000 lei, dobînda în sumă de 737,65 lei și penalitatea în sumă de 360 lei (f.d. 9).*

În conformitate cu prevederile art.1242 alin.(1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Prin urmare, OCN Victoria Credit SRL în calitate de împrumutător i-a acordat lui Pahomea Igor în calitate de împrumutat, un împrumut în sumă de 6 000 lei, iar acesta s-a obligat să ramburseze creditul în termen de 30 zile din data semnării contractului.

Din materialele prezentate rezultă că, partea pârâtă Pahomea Igor nu a achitat suma împrumutului acordat. Respectiv, în această parte urmează a fi admisă cererea de chemare în judecată ca fiind întemeiată, or la materialele cauzei nu au fost prezentate acte care să probeze contrariul, și anume efectuarea plăților în baza contractului din speță.

Totodată, partea reclamantă solicită încasarea din contul părții pârâte a dobînzii în sumă de 737,65 lei și penalității în mărime de 360 lei, cerințe pe care judecătorul le consideră neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Conform pct. 3.5 din contract, împrumutatul va plăti împrumutătorului dobînda și comision de administrare în mărimea indicată în art.1. Comisionul este datorat pentru serviciile prestate împrumutatului care nu se limitează la monitorizarea și acordarea împrumutului, procesarea plăților, prezentarea informației la biroul istoriilor de credit actualizarea zilnică a informațiilor despre împrumut în contul împrumutatului.

Comisionul este aplicat pentru fiecare zi de utilizare a împrumutului. Rata dobânzii aferentă împrumutului este fixă. În cazul în care împrumutătorul împrumută pentru prima dată de la împrumutat, și achită valoarea totală de plată la prima scadență atunci nu se aplică comision și dobândă pentru prima tragere din Linia de împrumut (f.d.7-7 verso).

Potrivit pct.3.6 din contract, în situația în care există sume restante, împrumutătorul va aplica pentru fiecare zi de întîrziere pînă la rambursarea totală a restanței, o penalitate zilnică echivalentă cu 4 lei (f.d.7 verso).

Astfel, partea pârâtă și-a asumat obligația de a rambursa suma în termen de 30 zile de la data semnării cererii, inclusiv s-a obligat să achite penalitate și o dobândă la împrumut (pct.3.5 și pct. 3.6 din contract) (f.d.6-6 verso).

Ca urmare, judecătorul conchide că între părțile litigante s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic, în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

Potrivit art.5 alin.(3) din Legea nr.1 din 16 martie 2018 cu privire la organizațiile de creditare nebancară, la desfășurarea activității de creditare nebancară, organizațiile de creditare nebancară respectă prevederile Legii nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori și ale legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

La caz, judecătorul notează, că contractele de credit pentru consumatori sunt reglementate prin Legea nr.202 din 12 iulie 2013, adoptată ca urmare a implementării Directivei 2008/48/CE.

În același timp, art.3 al Legii nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, definește contract de credit pentru consumatori ca fiind contract prin care un creditor acordă sau se angajează să acorde unui consumator un credit sub forma de amânare la plată, împrumut sau alte facilități similare, cu excepția contractului pentru prestarea de servicii în mod continuu sau pentru furnizarea de bunuri de același fel, atunci când consumatorul plătește pentru acestea în rate, pe toată durata furnizării lor.

Aceiași normă legală acordă semnificația noțiunii de: *consumator* – persoană fizică care intenționează să comande ori să procure sau care comandă, procură ori folosește produse și servicii pentru necesități nelegate de activitatea de antreprenor sau cea profesională; și *creditor* – persoană fizică sau juridică care acordă sau se angajează să acorde credite sau împrumuturi fiind în exercițiul activității sale comerciale sau profesionale.

Conform art.15 alin.(7) din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, se interzice: a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depășește 50%, iar toate celelalte plăți aferente (comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plată), cu excepția dobânzii, pe o zi de credit depășesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator; b) stabilirea costului total al creditului (care include dobânzi, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plată) mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv (sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar), credit care nu este

destinat achiziționării, construcției sau renovării (modernizării) unei locuințe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligației de plată a creditului respectiv.

Potrivit art.15 alin.(9) din Legea nr.212/2013, în cazul încălcării prevederilor alin.(7) sau (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere și orice alt tip de plăți). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terțe dreptul de încasare a creanțelor aferente contractului de credit acordat.

Contractul este legea părților, însă reieșind din principiul libertății contractuale, părțile sunt libere să încheie contracte, să determine conținutul acestora, doar în limitele impuse de lege, respectarea ordinii publice și bunele moravuri. Voința părților de a contracta este esențială în formarea, executarea și finalizarea contractului. În strînsă legătură cu ordinea publică, principiul libertății contractuale, se pune problema protecției bunei credințe (art.1 Cod civil).

Prin urmare, forța obligatorie a contractului este de necontestat, contractul însă nu are putere de lege, decât dacă este el însuși legal, adică nu contravine normelor legale, inclusiv celor de ordine publică și bunelor moravuri.

La caz, se reține că potrivit contractului linie de împrumut facilitate overdraft nr.***** din 19 martie 2024, dobânda anuală efectivă (DAE) reprezintă 90,4%.

Astfel, din cele reflectate supra se poate observa că legiuitorul a interzis aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depășește 50%.

În aceste condiții sunt aplicabile prevederile art.15 alin.(9) din Legea nr.212/2013, care stabilesc că creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere și orice alt tip de plăți).

Respectiv, judecătorul reține că partea reclamantă, de rând cu suma debursată pretinde în temeiul contractului de credit nominalizat și încasarea dobînzii contractuale în sumă de 737,65 lei, penalității de întârziere în sumă de 360 lei, solicitări pe care judecătorul le califică ca fiind neîntemeiate, din motivele expuse.

Prin cererea de chemare în judecată partea reclamantă solicită încasarea datoriei constituită din: 6000 lei – suma creditului restant; 737,65 lei - dobînda contractuală și 360 lei – penalitatea.

Sumele solicitate de reclamant de a fi încasate din contul pârâtului, nu pot fi acceptate, având în vedere conținutul art.15 alin.(9) din Legea nr.212/2013, cu excepția sumei datoriei.

În aceste circumstanțe, judecătorul consideră întemeiat de a fi încasat din contul părții pârâte în contul părții reclamante a sumei de 6000 lei, cu titlu de datorie conform contractului linie de împrumut facilitate overdraft nr.***** din 19 martie 2024, iar în rest cerințele urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate ținând cont de raționamentele reflectate supra.

În conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform cu art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Prin ordinul de plată nr.5809 din 25 septembrie 2024 se confirmă că, OCN Victoria Credit SRL la depunerea acțiunii a achitat taxa de stat în mărime de 333,87 lei (*f.d.3)*.

Potrivit pct.1.1.2 al Anexei nr.1 din Legea taxei de stat nr.213 din 31 iulie 2023, *[...] cuantumul taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, pentru cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil dacă valoarea acţiunii este de 5001–50000 lei constituie 250 lei + 4% din valoarea acţiunii care depăşeşte 5001 lei*

Astfel, luând în considerație că cerința privind încasarea datoriei a fost admisă parțial, judecătorul consideră necesar de a încasa din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante suma de 289,96 lei cu titlu de taxă de stat.

Din considerentele reflectate supra, instanța de judecată conchide necesitatea admiterii în parte a cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art.276^2-276^4, art.238-241, art.243 Cod de procedură civilă,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite în parte cererea de chemare în judecată.

Se încasează de la Igor Pahomea (*IDNP* *****) în beneficiul OCN Victoria Credit SRL (*IDNO* *****) suma de 6 000 lei (*șase mii lei*) cu titlu de datorie și suma de 289,96 lei (*două sute optzeci și nouă lei, nouăzeci și șase bani*) cu titlu de taxă de stat.

În rest, cerințele se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător (*semnătură*) Andrei Ojoga

Copia corespunde originalului,

Judecător *Andrei Ojoga*